

Svar (19/11 98)**Socialministeren (Karen Jespersen):***Lov om social service*

I forbindelse med servicelovens ikrafttræden den 1. juli 1998 blev reglerne om optagelse i dagtilbud til børn ændret. Det grundlæggende i det ny anciennitetsprincip er, at alle børn har lige mulighed for at få en plads i et dagtilbud. Anciennitetsprincippet kan dog fraviges efter en selvstændig og konkret vurdering, hvis et barn af sociale eller pædagogiske grunde har et særligt behov for en plads, eller hvis der i særlige tilfælde er et akut behov for en plads i et dagtilbud.

Studerende vil derfor, såfremt der er venteliste til dagtilbud, kunne komme til at vente på en plads i et dagtilbud til deres barn på lige fod med andre forældre.

Der er ikke efter serviceloven mulighed for at give forældre tilskud til selv at passe deres børn.

Forældres mulighed for at få betaling for at passe egne børn har været rejst flere gange i folketinget, men der har aldrig været politisk tilslutning hertil. Indførelse af en form for forældre-løn indgår da heller ikke i regeringens overvejelser. Det forekommer derfor heller ikke hensigtsmæssigt at indføre forældre-løn kun til en gruppe af forældre.

Lov om aktiv socialpolitik

En uddannelsessøgende, der har udnyttet de muligheder, der er for ekstra SU-klip i forbindelse med børnefødsler, og som herefter ikke er i stand til at passe studiet som følge af manglende børnepasningsmuligheder med den virkning, at der ikke kan udbetales SU, og som i fortsættelse heraf bevilges orlov fra studiet, vil imidlertid være berettiget til kontanthjælp, såfremt betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Dette fremgår af § 1, stk. 2, i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 10 af 8. januar 1998 om uddannelsessøgendes ret til kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik i særlige tilfælde, idet den uddannelsessøgende – så længe børnepasningsproblemet ikke er løst – vil være i en situation, hvor der ikke er uudnyttede SU-muligheder.

På denne baggrund finder jeg ikke grundlag for at tage initiativ til ændring af hverken lov

om social service eller lov om aktiv socialpolitik.

Spm. nr. S 445

Til ministeren for udviklingsbistand (13/11 98) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren oplyse, om Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene har en investeringspraksis som nævnt i Politiken den 10. november 1998, hvor man ikke tager hensyn til menneskerettigheder, når man planlægger sine investeringsprojekter, og om der er planer om fremover at inddrage menneskeretsaspektet i forhold til investeringer?«

Begrundelse

IFU er oprettet af regeringen som en selvstændig fond, der skal fremme danske investeringer i udviklingslandene, men man skal dog huske, at den historisk som afløser for »Kaffefonden«, indgår som et ikke uvæsentligt element i Danmarks officielle relationer til udviklingslandene, og at investeringer med støtte fra IFU i udviklingslandene opfattes som godkendte af den danske stat. Derfor må det også forekomme uforståeligt for udviklingslandene, at Danmark, der i øvrigt lægger meget stor vægt på menneskerettigheder i sin bistand, netop på dette væsentlige område ikke tillægger det nogen betydning. Spørgeren er udmærket klar over, at IFU skal etablere økonomisk rentable investeringer, men mener ikke, at der kan eller bør være en modsætning mellem sikring af basale menneskerettigheder og rentable investeringer.

Svar (20/11 98)**Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):**

Loven om Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene (lov nr. 243 af 7. juni 1967) indeholder ikke bestemmelser om menneskerettigheder i forbindelse med anvendelsen af fondens midler. Fondens bestyrelse har dog på det foreliggende lovgrundlag selv opstillet en række retningslinier.